

LA CONFERENCIA DE LES NOU POTENCIES

El Japó serà invitat a prendre part a les deliberacions

Si no accepta es proposarà un projecte de mediació a xinesos i japonesos

Brussel·les, 3. — Avui ha naverat gran activitat diplomàtica preparant la reunió d'avui de la Conferència de les Nou Potències. En nague nombroses converses entre representants de les diverses delegacions reunides a Brussel·les. El senyor Eden va entrevistar-se repetides vegades amb Metropoli, fou el centre de les converses polítiques. Norman Davis, Eden i Delbos visitaren a la tarda, el ministre d'Afers Estrangers belga, senyor Spaak. Hom assegura que aquesta petita conferència de quatre fou el punt de partida de la conferència general. Així totes les delegacions coincidiran en la Conferència. Després de realitzar aquest primer acte simbòlic de la conferència, aquesta s'ajornarà dos o tres dies durant els quals es nomenaran diverses comissions. Si el Japó contesta negativament a la invitació de la Conferència, aquesta es reunirà novament. La tasca principal anirà a càrrec de les comissions, les quals prepararan un projecte de mediació a ambdues potències. Les delegacions creuen que, enlloc d'aquest to, imposar castigs al Japó com per exemple sancions, el millor és reunir-lo amb projectes de mediació. Tota la Premsa belga s'expressa en aquest to.

Es confirma que el senyor Spaak serà elegit President de la Conferència. Per a vice-president s'indica el senyor Eden.

A les 11'07 d'aquest matí

SPAARK ha obert la Conferència del Pacífic, a Brussel·les

Brussel·les, 3. (Urgent.) — A les onze hores, set segons, Spaak acaba d'obrir la Conferència del Pacífic.

"Xina, avui com el 1922, presenta al món les mans netes i demana, solament, respecte a la justícia"

El general Nogués reconeix que al Marroc francès hi ha una xarxa d'agitadors nacionalistes

Paris, 3. — El general Nogués, amb motiu d'un viatge d'inspecció a Fez, ha pronunciat paraules enèrgiques i ha denunciat les manobres dels agitadors nacionalistes, afirmant que França sabrà trencar tota conjuració que tingui per finalitat inutilitzar la col·laboració que s'exerceix al Marroc en benefici dels dos països i de l'obra general de civilització.

Les paraules del general Nogués, afirmant que al Marroc francès existeixen agitadors nacionalistes, han causat viva impressió.

S. E. el President de Catalunya ha rebut visites d'importància

Aquesta tarda es reunirà el Consell

Com de costum, l'honorable president de la Generalitat ha estat tot el matí treballant al seu despatx oficial i ha estat assabentat de la marxa de les operacions del front per mitjà de conferències telefòniques.

Més tard han estat a visitar-lo el sots-secretari del ministeri de Marina, senyor Antoni Ruiz; la nova

Junta del Col·legi d'Advocats de Barcelona, presidida per l'ex-ministre senyor Moles; el tinent coronel Benítez. També ha visitat el President, el regidor de l'Ajuntament de Madrid i president del Casal Català de Madrid senyor Lluís Civil, que acompanya el representant del Casal a Barcelona senyor Macla Guarro.

Una vegada enllestides les dites visites, el senyor Companys ha rebut el ministre d'Obres Públiques senyor Giner de los Ríos, amb el qual ha sostingut una llarga conferència.

El secretari del president ha comunicat als periodistes que a les sis de la tarda el Govern de la Generalitat celebrerà consell.

UNA MANIOBRA DEL DELEGAT ITALIA PER TAL QUE LA CONFERENCIA TAMBE SIGUI INEFICAC

Norman Davis, Eden i Delbos es pronuncien enèrgicament pel manteniment de la pau

Brussel·les, 3. — A la sessió inaugural de la Conferència del Pacífic, el delegat nord-americà, senyor Davis, ha fet ús de la paraula per tal de recordar que el tractat de les Nou Potències del 1922, signat a Washington, té per finalitat assegurar la pau a l'Extrem Orient. Ha posat de relleu que les hostilitats a Xina han posat en perill en certs punts la vida i els interessos dels residents dels altres països, que dificulten la lliure circulació de les riqueses i que desvetllen grans sentiments d'opinió en totes les nacions.

A continuació ha afegit: «No hem vingut aquí per a esperar un miracle. La nostra finalitat comuna és la pau. Creiem que la cooperació pot establir-se fàcilment entre el Japó i Xina i que aquesta cooperació ha d'ésser desenvolupada sota la forma d'una amistat i confiança recíproques. No és solament en interès de les qüestions materials que ha de desistir-se aquesta cooperació, sinó en interès de totes les nacions.»

El senyor Eden fa ús de la paraula següentment i dona les gràcies al Govern belga per la seva hospitalitat. El ministre britànic d'Afers Estrangers es manifesta totalment d'acord amb la declaració del senyor Davis.

«El manteniment de la pau — diu Eden — és una qüestió de vital importància per a tots els països.»

Després d'aquesta declaració i lamentant que el Govern de Tòquio no hagi cregut convenient la seva presència en la Conferència que acaba d'iniciar-se.

El ministre francès d'Afers Estrangers senyor Delbos, pronuncia després un discurs en el qual diu: «Síntesis la intenció de reunir a Tòquio el 1922 el Govern francès es dirigí al Japó i a Xina, per tal que acceptessin la crida a la pau i al bon sentit que s'els formula des de Brussel·les.»

«Si, com jo crec, arribem a deturar la guerra de l'Extrem Orient, no solament hauríem salvat innombrables vides humanes, sinó que hauríem donat un exemple que donaria als seus fruits a altres llocs. En la sèrie de proves que està passant el món, un resultat eficaç de la nostra conferència vindria a ésser com un punt de partida per al necessari ressorgiment de la raó i de la bona intel·ligència.»

Seguidament intervé el delegat italià, senyor Aldrovandi, el qual expressa el criteri que el conflicte de l'Extrem Orient té causes internes i exteriors.

Les seves causes profundes i humanes poden ésser d'indole interior i exterior. Entre les interiors és precis comptar les que ha corresponen a les tradicions milenàries d'un país com Xina, que ha tingut en tot temps bases sòlides d'estabilitat en les seves institucions de propietat i família. Aquestes causes són les terribles relacions entre pobles que haurien d'entendre's i comprendre's mútament.

El Govern italià ha de formular una mena de reserves en allò que es refereix als resultats d'una Conferència que, seguin els que siguin els procediments adoptats, no podrà acabar amb acords platònics que vindrien a ésser tant com proves d'impotència, sinó es tingueren en compte les realitats que acabo d'indicar.

(MES INFORMACIO A LA PAG. 3)

FA FRED!!

Penseu en els nostres germans del front....!

El President Companys, el primer...

El President de Catalunya ha donat l'exemple i ha assenyalat el camí a seguir. El nostre President recull i patrocina una consigna que ha de convertir-se en immediata realitat: roba per als nostres soldats. El temps apressa. En terres d'Aragó i del Centre els nostres combatents tenen fred i cap coberta, cap català no ha de permetre. Contribuïu tots, de seguida, a la iniciativa ordesidencial.

Heus ací la nota il·lustrada del Gabinet de Premsa de la Presidència de la Generalitat:

«El President de la Generalitat ha llegit en un diari de la nit una crida als ciutadans per tal que aportin robes per a l'Exèrcit d'Aragó.»

A més, ahir, al matí, va rebre la visita dels comissaris de l'XI i XII cos d'Exèrcit, Molins i Moles, i el de la 27 Divisió, Matas, els quals li van donar compte que, per delegació del Comissariat de Guerra de l'Exèrcit de l'Est, havien vingut a Barcelona i aniran arreu de Catalunya parlant als partits i organitzacions antifeixistes per tal que aquestes i tot el poble de Catalunya faciliti amb tota rapidesa roba interior d'abric i flassades perquè els combatents puguin defensar-se del fred i de la pluja mentre arriben els equips que s'estan fent per a tot l'Exèrcit.

El President recull el patrocini de la iniciativa i està segur que el nostre poble hi acudirà amb entusiasme. Espera el President que les nostres dones siguin l'impuls i el treball d'aquesta iniciativa i que puguin novament llur abnegació i activitat. L'ajut ciutadà, a més de contribuir a l'obra dels governants, tan amants en les possibilitats de què disposen, demostrarà l'amor i l'admiració de la reraguarda pels nostres valerosos combatents, dels quals tot elogi fora pàl·lid davant de llurs admirables virtuts.»

La Presidència del Govern de la República, en plena instal·lació

El secretari del Dr. Negrín ha dit als periodistes: "Estem molt agraïts a la ciutat de Barcelona per les facilitats que ens dona"

Aquest migdia, per primera vegada, els periodistes barcelonins han acudit a la Presidència del Govern de la República.

Han estat rebuts pel senyor Vázquez, secretari del cap del Govern, periodista ell també, car en l'actualitat dirigeix el col·lega «El Mercantil Valenciano».

«Com veieu — ens ha dit el senyor Vázquez —, estem en plena instal·lació. És per aquest motiu que no us pot rebre el doctor Negrín, el qual està molt enfeinat, puix que té cura personalment del trasllat del Ministeri

de Finances i d'altres.

En nom d'ell, us he d'expressar l'agraïment que sentim vers la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona, per les grans facilitats que han donat al Govern de la República en aquests treballs d'instal·lació a la vostra ciutat.

Penso que a finals de setmana o bé als inicis de la que ve, estaran enllestits els nostres treballs en aquesta Presidència, on es celebraran el vinent Consell.

El senyor Vázquez ha acompanyat els periodistes a corre

L'Alcalde de Madrid comença el de Barcelona

L'alcalde, senyor Arias Salvador, ha estat complint aquest migdia per l'alcalde de Barcelona.

Roma i Berlín segueixen la tramesa d'homes i armament al camp rebel...

Sense que això sigui obstacle perquè, a Londres, segueixin dient que «no intervenció»

Oran, 3. — Per notícies que ací es reben de Ceuta ens assabentem que vint-quatre valxells carregats de tropes italianes han fet escala a aquell port. El desembarcament de les forces ha produït viva emoció a la vila marroquina.

Prèviament convocats per les autoritats rebels, nombrosos caps i notables musulmans, arribats a diversos llocs de l'interior, han presenciat l'arribada de les forces en qüestió. Sembla que això ha estat fet per tal d'influir un sentiment de confiança als indígenes, davant les nostres, no ja d'indolència, sinó de resistència, delatadors d'un ambient contrari a les pretensions de Franco de reclutar homes entre la població marroquina per a trametre'ls als camps de lluita d'Espanya. Els militars espanyols han volgut fer creure als caïds que l'ajut italià, del qual dubtaven, subsistia i era ben efectiu.

Aquestes notícies concorden amb la següent informació: «El Gran Visir ha cridat tots els caïds per tal de manifestar-los l'obligació que tenien de facilitar la tasca de Franco, tot ajudant-lo per al reclutament de forces indígenes, atenció que aquestes operacions topaven amb certes dificultats, cada dia majors, a desgrat dels esforços realitzats per alguns nobles i les promeses fetes pels militars espanyols de correspondre amb importants subvencions en espècie i en qüestius».

Tot això sembla denotar que l'Estat Major dels facciosos topa amb grans dificultats davant la penúria d'efectius, i els seus esforços són ben evidents per quant nombrosos agents dels rebels treballen a la frontera de la zona francesa. Un important centre de reclutament funciona a Alcazarquivir, on cada dia arriben nombrosos efectius originaris de les poblacions del Protectorat francès.

Les forces italianes, desembarcades a Ceuta, després d'haver servit d'esquer als rebels, han continuat llur viatge cap a terres de la Península, així els regiments italians números 61, 62 i 63, que havien sortit d'Itàlia dient que anaven a Llíbia, el dia 11 del passat octubre, han desembarcat a Cádiz en diverses expedicions arribades a bord dels valxells «Domènica» i «Lázaro».

En eixir dels ports italians aquestes forces foren encaminades vers les illes Canàries. Es calcula que els efectius darrerament desembarcats a l'esmentat port totalitzaven més de 6.000 homes. Un miler d'ells anava sense uniforme i, un cop a terra, voulden l'uniforme del «Tercio Extranjero». Uns i altres foren portats seguidament cap a Sevilla.

Ligat amb aquestes activitats, «l'Humanitat» del dia 21 diu que mentre Granit s'esforça a Londres en eliminar el problema dels combatents, Mussolini prepara la tramesa d'una nova expedició composta de cent mil homes i cent avions que el germà de Franco ha gestionat darrerament a Roma.

Per la seva banda, el redactor polític del «New Chronicle» denuncia l'embarcament, dins del major secret, d'expedicions diàries de material consagrat a Franco. Les operacions es realitzen en un dels molls del port d'Hamburg. Delxem la paraula al periodista esmentat: «Informes que reben d'Hamburg assenyalen que el port franc es troba en plena activitat, especialment durant la nit. Tan sols els obrers portuaris, euforament escolits i controlats per homes de tota confiança de les S. A. i de les S. S., són autoritzats a apropar-se a certs molls».

Una gran quantitat de material passat a través del port d'Hamburg, hauria carregat 2.000 tones d'explosius a Brunshausen, al riu Elbe, entre els dies 1 i 4 d'octubre. Una part d'aquest important carregament d'explosius seria destinada al general Franco i l'altra sembla que al Japó.

Es opinia del periodista en qüestió, Mr. Vernon Bartlett, que la intensificació de la tramesa de materials a Espanya és deguda a una mesura de precaució per al cas que França i Anglaterra prenguessin una actitud de fermesa que fes difícil continuar el proveïment dels rebels.

Mussolini contesta a Mr. Eden

Segons la «Informazione Diplomatica» Itàlia fou objecte d'una eslafada a l'hora de les compensacions colonials

Roma, 3. — La «Informazione Diplomatica» publica una resposta oficial al discurs d'Eden, en la qual es diu, en substància: «Es concedeix interès especial a les paraules del senyor Eden, respecte a la potència que, com a resultat de la gran guerra, aconseguí considerables territoris a Europa i rebé recompenses a Àfrica i que ara és la campiona de la restitució de les colònies del món».

«Segons el ministre anglès, Itàlia té al seu passat aquests manaments: haver combatut l'Imperi britànic durant la guerra; haver realitzat una victòria comuna; haver portat a cap la seva unitat nacional i conquerir a Àfrica un imperi amb els seus propis i exclusius mitjans, justicieros per al poble italià».

«Pel que fa a Àfrica, es posa de relleu que el que Itàlia obtingué, mentre França i Anglaterra es repartien l'immens territori que constituïa l'Imperi colonial alemany, no foren sinó compensacions i tributes».

«Anglaterra obtingué 91.000 quilòmetres quadrats d'un terreny de valor incert a la Jubaland, i de França, 114.000 quilòmetres quadrats d'autèntics arenals a canvi dels quals Itàlia renuncià als seus drets a Túnis».

«Aquesta, finalment, Etiòpia, Itàlia l'ha coneguda per el mateix, i la seva conquesta a través de la guerra contra els seus ex-aliats. Precisament és que té menys dret a parlar d'aquesta matèria és el Foreign Office, en els arxius del qual el senyor Eden trobarà una documentació molt extensa de la seva acció i de la del Govern anglès per a contenir la marxa de la Itàlia feixista».

«Itàlia pot expressar lliurement el seu judici sobre l'actitud de justícia aspirant a la restauració de l'Imperi, perquè no ha pres res a Alemanya».

FINALMENT, UN ACORD!

Es demanarà a les dues parts combatents que acceptin la vinguda de les comissions de retirada de voluntaris estrangers

Demà es reuneix el Comitè Plenari per tal de ratificar aquesta decisió

Londres, 3. — El subcomitè de enqüestació aixecà ahir la sessió a un quart de vuit del vespre, després d'aprovar per unanimitat una resolució que serà sotmesa a la reunió plenària del Comitè de enqüestació, que se celebrerà demà, dijous, a dos quarts de quatre de la tarda.

El projecte de resolució aprovat per unanimitat abarcarà la retirada dels combatents estrangers.

Quan hagin estat presentats al Comitè els informes de les Comissions que seran tramessos a Espanya, quan aquests informes hagin estat aprovats pel Govern britànic i quan la hagi començat de manera efectiva l'evacuació de combatents estrangers, aleshores, i solament aleshores, haurà arribat l'oportunitat d'estudiar quan i en quines condicions podran o hauran de concedir-se els drets de bel·ligerència.

El Govern britànic està satisfet que el president del Comitè, lord Plymouth, sigui l'opinió que l'assentiment del Govern britànic no ha d'impedir al subcomitè de continuar les seves tasques. Estic plenament d'acord amb aquesta declaració.

«Qued ben entès que la pora no està tancada».

Després del discurs de Maiki ha seguit un llarg debat sobre algunes qüestions que plantejava l'actitud soviètica, en el qual han intervingut diversos delegats.

«QUEDA BEN ENTÈS QUE LA PORTA NO ESTÀ TANCADA» — DIU MAISKI

Londres, 3. — En la reunió del subcomitè de no intervenció, el delegat soviètic senyor Maiki, ha pronunciat un discurs en el qual digué en substància, que el Govern es considerava encara a l'atenció de la política de no intervenció en la guerra, però que, si la política no intervencionista ha de ser aplicada completament, el Govern es veuria obligat a retirar-se completament.

«De totes maneres, el delegat soviètic refusà amb gran energia les invencions italianes i alemanyes, segons les quals l'abstenció soviètica en certes votacions podria impedir la continuació de les tasques del Comitè, i que de fet l'abstenció

soviètica podria ésser interpretada com a veritable vot en contra».

«Aquesta interpretació —diu Maiki— és totalment contrària als principis de la Societat de Nacions. La decisió de la URSS d'abstenir-se de votar certes parts del pla britànic, al Comitè de la possibilitat equitativa de continuar de manera pràctica, eficaç i ràpida la tasca de la retirada dels combatents estrangers».

Quan hagin estat presentats al Comitè els informes de les Comissions que seran tramessos a Espanya, quan aquests informes hagin estat aprovats pel Govern soviètic i quan la hagi començat de manera efectiva l'evacuació de combatents estrangers, aleshores, i solament aleshores, haurà arribat l'oportunitat d'estudiar quan i en quines condicions podran o hauran de concedir-se els drets de bel·ligerència.

El Govern soviètic està satisfet que el president del Comitè, lord Plymouth, sigui l'opinió que l'assentiment del Govern britànic no ha d'impedir al subcomitè de continuar les seves tasques. Estic plenament d'acord amb aquesta declaració.

«Qued ben entès que la pora no està tancada».

Després del discurs de Maiki ha seguit un llarg debat sobre algunes qüestions que plantejava l'actitud soviètica, en el qual han intervingut diversos delegats.

«QUEDA BEN ENTÈS QUE LA PORTA NO ESTÀ TANCADA» — DIU MAISKI

Londres, 3. — En la reunió del subcomitè de no intervenció, el delegat soviètic senyor Maiki, ha pronunciat un discurs en el qual digué en substància, que el Govern es considerava encara a l'atenció de la política de no intervenció en la guerra, però que, si la política no intervencionista ha de ser aplicada completament, el Govern es veuria obligat a retirar-se completament.

«De totes maneres, el delegat soviètic refusà amb gran energia les invencions italianes i alemanyes, segons les quals l'abstenció soviètica en certes votacions podria impedir la continuació de les tasques del Comitè, i que de fet l'abstenció

soviètica podria ésser interpretada com a veritable vot en contra».

«Aquesta interpretació —diu Maiki— és totalment contrària als principis de la Societat de Nacions. La decisió de la URSS d'abstenir-se de votar certes parts del pla britànic, al Comitè de la possibilitat equitativa de continuar de manera pràctica, eficaç i ràpida la tasca de la retirada dels combatents estrangers».

Quan hagin estat presentats al Comitè els informes de les Comissions que seran tramessos a Espanya, quan aquests informes hagin estat aprovats pel Govern britànic i quan la hagi començat de manera efectiva l'evacuació de combatents estrangers, aleshores, i solament aleshores, haurà arribat l'oportunitat d'estudiar quan i en quines condicions podran o hauran de concedir-se els drets de bel·ligerència.

El Govern britànic està satisfet que el president del Comitè, lord Plymouth, sigui l'opinió que l'assentiment del Govern britànic no ha d'impedir al subcomitè de continuar les seves tasques. Estic plenament d'acord amb aquesta declaració.

«Qued ben entès que la pora no està tancada».

Després del discurs de Maiki ha seguit un llarg debat sobre algunes qüestions que plantejava l'actitud soviètica, en el qual han intervingut diversos delegats.

«QUEDA BEN ENTÈS QUE LA PORTA NO ESTÀ TANCADA» — DIU MAISKI

Londres, 3. — En la reunió del subcomitè de no intervenció, el delegat soviètic senyor Maiki, ha pronunciat un discurs en el qual digué en substància, que el Govern es considerava encara a l'atenció de la política de no intervenció en la guerra, però que, si la política no intervencionista ha de ser aplicada completament, el Govern es veuria obligat a retirar-se completament.

«De totes maneres, el delegat soviètic refusà amb gran energia les invencions italianes i alemanyes, segons les quals l'abstenció soviètica en certes votacions podria impedir la continuació de les tasques del Comitè, i que de fet l'abstenció

soviètica podria ésser interpretada com a veritable vot en contra».

«Aquesta interpretació —diu Maiki— és totalment contrària als principis de la Societat de Nacions. La decisió de la URSS d'abstenir-se de votar certes parts del pla britànic, al Comitè de la possibilitat equitativa de continuar de manera pràctica, eficaç i ràpida la tasca de la retirada dels combatents estrangers».

Quan hagin estat presentats al Comitè els informes de les Comissions que seran tramessos a Espanya, quan aquests informes hagin estat aprovats pel Govern britànic i quan la hagi començat de manera efectiva l'evacuació de combatents estrangers, aleshores, i solament aleshores, haurà arribat l'oportunitat d'estudiar quan i en quines condicions podran o hauran de concedir-se els drets de bel·ligerència.

El Govern soviètic està satisfet que el president del Comitè, lord Plymouth, sigui l'opinió que l'assentiment del Govern britànic no ha d'impedir al subcomitè de continuar les seves tasques. Estic plenament d'acord amb aquesta declaració.

«Qued ben entès que la pora no està tancada».

Després del discurs de Maiki ha seguit un llarg debat sobre algunes qüestions que plantejava l'actitud soviètica, en el qual han intervingut diversos delegats.

«QUEDA BEN ENTÈS QUE LA PORTA NO ESTÀ TANCADA» — DIU MAISKI

Londres, 3. — En la reunió del subcomitè de no intervenció, el delegat soviètic senyor Maiki, ha pronunciat un discurs en el qual digué en substància, que el Govern es considerava encara a l'atenció de la política de no intervenció en la guerra, però que, si la política no intervencionista ha de ser aplicada completament, el Govern es veuria obligat a retirar-se completament.

«De totes maneres, el delegat soviètic refusà amb gran energia les invencions italianes i alemanyes, segons les quals l'abstenció soviètica en certes votacions podria impedir la continuació de les tasques del Comitè, i que de fet l'abstenció

soviètica podria ésser interpretada com a veritable vot en contra».

«Aquesta interpretació —diu Maiki— és totalment contrària als principis de la Societat de Nacions. La decisió de la URSS d'abstenir-se de votar certes parts del pla britànic, al Comitè de la possibilitat equitativa de continuar de manera pràctica, eficaç i ràpida la tasca de la retirada dels combatents estrangers».

Quan hagin estat presentats al Comitè els informes de les Comissions que seran tramessos a Espanya, quan aquests informes hagin estat aprovats pel Govern britànic i quan la hagi començat de manera efectiva l'evacuació de combatents estrangers, aleshores, i solament aleshores, haurà arribat l'oportunitat d'estudiar quan i en quines condicions podran o hauran de concedir-se els drets de bel·ligerència.

El Govern soviètic està satisfet que el president del Comitè, lord Plymouth, sigui l'opinió que l'assentiment del Govern britànic no ha d'impedir al subcomitè de continuar les seves tasques. Estic plenament d'acord amb aquesta declaració.

«Qued ben entès que la pora no està tancada».

Després del discurs de Maiki ha seguit un llarg debat sobre algunes qüestions que plantejava l'actitud soviètica, en el qual han intervingut diversos delegats.

«QUEDA BEN ENTÈS QUE LA PORTA NO ESTÀ TANCADA» — DIU MAISKI

Londres, 3. — En la reunió del subcomitè de no intervenció, el delegat soviètic senyor Maiki, ha pronunciat un discurs en el qual digué en substància, que el Govern es considerava encara a l'atenció de la política de no intervenció en la guerra, però que, si la política no intervencionista ha de ser aplicada completament, el Govern es veuria obligat a retirar-se completament.

«De totes maneres, el delegat soviètic refusà amb gran energia les invencions italianes i alemanyes, segons les quals l'abstenció soviètica en certes votacions podria impedir la continuació de les tasques del Comitè, i que de fet l'abstenció

soviètica podria ésser interpretada com a veritable vot en contra».

«Aquesta interpretació —diu Maiki— és totalment contrària als principis de la Societat de Nacions. La decisió de la URSS d'abstenir-se de votar certes parts del pla britànic, al Comitè de la possibilitat equitativa de continuar de manera pràctica, eficaç i ràpida la tasca de la retirada dels combatents estrangers».

Quan hagin estat presentats al Comitè els informes de les Comissions que seran tramessos a Espanya, quan aquests informes hagin estat aprovats pel Govern britànic i quan la hagi començat de manera efectiva l'evacuació de combatents estrangers, aleshores, i solament aleshores, haurà arribat l'oportunitat d'estudiar quan i en quines condicions podran o hauran de concedir-se els drets de bel·ligerència.

El Govern soviètic està satisfet que el president del Comitè, lord Plymouth, sigui l'opinió que l'assentiment del Govern britànic no ha d'impedir al subcomitè de continuar les seves tasques. Estic plenament d'acord amb aquesta declaració.

«Qued ben entès que la pora no està tancada».

Després del discurs de Maiki ha seguit un llarg debat sobre algunes qüestions que plantejava l'actitud soviètica, en el qual han intervingut diversos delegats.

«QUEDA BEN ENTÈS QUE LA PORTA NO ESTÀ TANCADA» — DIU MAISKI

Londres, 3. — En la reunió del subcomitè de no intervenció, el delegat soviètic senyor Maiki, ha pronunciat un discurs en el qual digué en substància, que el Govern es considerava encara a l'atenció de la política de no intervenció en la guerra, però que, si la política no intervencionista ha de ser aplicada completament, el Govern es veuria obligat a retirar-se completament.

«De totes maneres, el delegat soviètic refusà amb gran energia les invencions italianes i alemanyes, segons les quals l'abstenció soviètica en certes votacions podria impedir la continuació de les tasques del Comitè, i que de fet l'abstenció

soviètica podria ésser interpretada com a veritable vot en contra».

«Aquesta interpretació —diu Maiki— és totalment contrària als principis de la Societat de Nacions. La decisió de la URSS d'abstenir-se de votar certes parts del pla britànic, al Comitè de la possibilitat equitativa de continuar de manera pràctica, eficaç i ràpida la tasca de la retirada dels combatents estrangers».

Quan hagin estat presentats al Comitè els informes de les Comissions que seran tramessos a Espanya, quan aquests informes hagin estat aprovats pel Govern britànic i quan la hagi començat de manera efectiva l'evacuació de combatents estrangers, aleshores, i solament aleshores, haurà arribat l'oportunitat d'estudiar quan i en quines condicions podran o hauran de concedir-se els drets de bel·ligerència.

El Govern soviètic està satisfet que el president del Comitè, lord Plymouth, sigui l'opinió que l'assentiment del Govern britànic no ha d'impedir al subcomitè de continuar les seves tasques. Estic plenament d'acord amb aquesta declaració.

«Qued ben entès que la pora no està tancada».

Després del discurs de Maiki ha seguit un llarg debat sobre algunes qüestions que plantejava l'actitud soviètica, en el qual han intervingut diversos delegats.

«QUEDA BEN ENTÈS QUE LA PORTA NO ESTÀ TANCADA» — DIU MAISKI

Londres, 3. — En la reunió del subcomitè de no intervenció, el delegat soviètic senyor Maiki, ha pronunciat un discurs en el qual digué en substància, que el Govern es considerava encara a l'atenció de la política de no intervenció en la guerra, però que, si la política no intervencionista ha de ser aplicada completament, el Govern es veuria obligat a retirar-se completament.

«De totes maneres, el delegat soviètic refusà amb gran energia les invencions italianes i alemanyes, segons les quals l'abstenció soviètica en certes votacions podria impedir la continuació de les tasques del Comitè, i que de fet l'abstenció

soviètica podria ésser interpretada com a veritable vot en contra».

«Aquesta interpretació —diu Maiki— és totalment contrària als principis de la Societat de Nacions. La decisió de la URSS d'abstenir-se de votar certes parts del pla britànic, al Comitè de la possibilitat equitativa de continuar de manera pràctica, eficaç i ràpida la tasca de la retirada dels combatents estrangers».

Quan hagin estat presentats al Comitè els informes de les Comissions que seran tramessos a Espanya, quan aquests informes hagin estat aprovats pel Govern britànic i quan la hagi començat de manera efectiva l'evacuació de combatents estrangers, aleshores, i solament aleshores, haurà arribat l'oportunitat d'estudiar quan i en quines condicions podran o hauran de concedir-se els drets de bel·ligerència.

El Govern soviètic està satisfet que el president del Comitè, lord Plymouth, sigui l'opinió que l'assentiment del Govern britànic no ha d'impedir al subcomitè de continuar les seves tasques. Estic plenament d'acord amb aquesta declaració.

«Qued ben entès que la pora no està tancada».

Després del discurs de Maiki ha seguit un llarg debat sobre algunes qüestions que plantejava l'actitud soviètica, en el qual han intervingut diversos delegats.

«QUEDA BEN ENTÈS QUE LA PORTA NO ESTÀ TANCADA» — DIU MAISKI

Londres, 3. — En la reunió del subcomitè de no intervenció, el delegat soviètic senyor Maiki, ha pronunciat un discurs en el qual digué en substància, que el Govern es considerava encara a l'atenció de la política de no intervenció en la guerra, però que, si la política no intervencionista ha de ser aplicada completament, el Govern es veuria obligat a retirar-se completament.

«De totes maneres, el delegat soviètic refusà amb gran energia les invencions italianes i alemanyes, segons les quals l'abstenció soviètica en certes votacions podria impedir la continuació de les tasques del Comitè, i que de fet l'abstenció

soviètica podria ésser interpretada com a veritable vot en contra».

«Aquesta interpretació —diu Maiki— és totalment contrària als principis de la Societat de Nacions. La decisió de la URSS d'abstenir-se de votar certes parts del pla britànic, al Comitè de la possibilitat equitativa de continuar de manera pràctica, eficaç i ràpida la tasca de la retirada dels combatents estrangers».

Quan hagin estat presentats al Comitè els informes de les Comissions que seran tramessos a Espanya, quan aquests informes hagin estat aprovats pel Govern britànic i quan la hagi començat de manera efectiva l'evacuació de combatents estrangers, aleshores, i solament aleshores, haurà arribat l'oportunitat d'estudiar quan i en quines condicions podran o hauran de concedir-se els drets de bel·ligerència.

El Govern soviètic està satisfet que el president del Comitè, lord Plymouth, sigui l'opinió que l'assentiment del Govern britànic no ha d'impedir al subcomitè de continuar les seves tasques. Estic plenament d'acord amb aquesta declaració.

«Qued ben entès que la pora no està tancada».

Després del discurs de Maiki ha seguit un llarg debat sobre algunes qüestions que plantejava l'actitud soviètica, en el qual han intervingut diversos delegats.

«QUEDA BEN ENTÈS QUE LA PORTA NO ESTÀ TANCADA» — DIU MAISKI

Londres, 3. — En la reunió del subcomitè de no intervenció, el delegat soviètic senyor Maiki, ha pronunciat un discurs en el qual digué en substància, que el Govern es considerava encara a l'atenció de la política de no intervenció en la guerra, però que, si la política no intervencionista ha de ser aplicada completament, el Govern es veuria obligat a retirar-se completament.

«De totes maneres, el delegat soviètic refusà amb gran energia les invencions italianes i alemanyes, segons les quals l'abstenció soviètica en certes votacions podria impedir la continuació de les tasques del Comitè, i que de fet l'abstenció

soviètica podria ésser interpretada com a veritable vot en contra».

«Aquesta interpretació —diu Maiki— és totalment contrària als principis de la Societat de Nacions. La decisió de la URSS d'abstenir-se de votar certes parts del pla britànic, al Comitè de la possibilitat equitativa de continuar de manera pràctica, eficaç i ràpida la tasca de la retirada dels combatents estrangers».

Quan hagin estat presentats al Comitè els informes de les Comissions que seran tramessos a Espanya, quan aquests informes hagin estat aprovats pel Govern britànic i quan la hagi començat de manera efectiva l'evacuació de combatents estrangers, aleshores, i solament aleshores, haurà arribat l'oportunitat d'estudiar quan i en quines condicions podran o hauran de concedir-se els drets de bel·ligerència.

El Govern soviètic està satisfet que el president del Comitè, lord Plymouth, sigui l'opinió que l'assentiment del Govern britànic no ha d'impedir al subcomitè de continuar les seves tasques. Estic plenament d'acord amb aquesta declaració.

«Qued ben entès que la pora no està tancada».

Després del discurs de Maiki ha seguit un llarg debat sobre algunes qüestions que plantejava l'actitud soviètica, en el qual han intervingut diversos delegats.

«QUEDA BEN ENTÈS QUE LA PORTA NO ESTÀ TANCADA» — DIU MAISKI

Londres, 3. — En la reunió del subcomitè de no intervenció, el delegat soviètic senyor Maiki, ha pronunciat un discurs en el qual digué en substància, que el Govern es considerava encara a l'atenció de la política de no intervenció en la guerra, però que, si la política no intervencionista ha de ser aplicada completament, el Govern es veuria obligat a retirar-se completament.

«De totes maneres, el delegat soviètic refusà amb gran energia les invencions italianes i alemanyes, segons les quals l'abstenció soviètica en certes votacions podria impedir la continuació de les tasques del Comitè, i que de fet l'abstenció

soviètica podria ésser interpretada com a veritable vot en contra».

«Aquesta interpretació —diu Maiki— és totalment contrària als principis de la Societat de Nacions. La decisió de la URSS d'abstenir-se de votar certes parts del pla britànic, al Comitè de la possibilitat equitativa de continuar de manera pràctica, eficaç i ràpida la tasca de la retirada dels combatents estrangers».

Quan hagin estat presentats al Comitè els informes de les Comissions que seran tramessos a Espanya, quan aquests informes hagin estat aprovats pel Govern britànic i quan la hagi començat de manera efectiva l'evacuació de combatents estrangers, aleshores, i solament aleshores, haurà arribat l'oportunitat d'estudiar quan i en quines condicions podran o hauran de concedir-se els drets de bel·ligerència.

El Govern soviètic està satisfet que el president del Comitè, lord Plymouth, sigui l'opinió que l'assentiment del Govern britànic no ha d'impedir al subcomitè de continuar les seves tasques. Estic plenament d'acord amb aquesta declaració.

«Qued ben entès que la pora no està tancada».

Després del discurs de Maiki ha seguit un llarg debat sobre algunes qüestions que plantejava l'actitud soviètica, en el qual han intervingut diversos delegats.

«QUEDA BEN ENTÈS QUE LA PORTA NO ESTÀ TANCADA» — DIU MAISKI

Londres, 3. — En la reunió del subcomitè de no intervenció, el delegat soviètic senyor Maiki, ha pronunciat un discurs en el qual digué en substància, que el Govern es considerava encara a l'atenció de la política de no intervenció en la guerra, però que, si la política no intervencionista ha de ser aplicada completament, el Govern es veuria obligat a retirar-se completament.

PER UNA MAJORIA DE 454.425 VOTS...

--"Volem una solució de concòrdia", ens diu Campos Villagrasa. -- Ni vençuts ni vencedors...

LA GUARDIA, REELEGIT!

¿S'encarregarà, una alta personalitat, de cercar una solució al plet intern de la U. G. T.?

ESCISSIO?
«La UGT escindida. Això és el que tothom es digué quan començaren les luites entre els dos sectors de la central sindical, que han acabat, com tot feia preveure, en una veritable escissió. Dues Comissions Executives, dos Comités Nacionals, dues Unions Generals. La lluita interna ve ja de molt enrera, d'abans del 19 de juliol, d'abans del 6 d'octubre. Però ha estat justament ara, en plena guerra, en una situació amenaçadora per a les conquestes de tots els treballadors, que el conflicte ha esclatat, ha pres estat públic, ha adquirit aparences ben clares d'escissió. La gravetat de la situació i les seves conseqüències, són ben clares. Per això hem cregut necessari aportar al judici dels nostres lectors una documentació de primera mà i imparcial. Hem entrevistat, per tant, un dels elements que porten a cap actives gestions per a posar fi al plet intern de la UGT. Després publicarem les respostes que sobre aquestes gestions ens han donat membres destacats de les dues Executives ugetistes».

LA FEDERACIO DE TREBALLADORS DE LA TERRA CERCA UN PUNT DE COINCIDENCIA
El diputat Campos Villagrasa, secretari de Propaganda de la Federació Espanyola de Treballadors de la Terra, és el qui ens explica les gestions que aquesta organització ha portat a terme (1):
—Tenint en compte que la F.T.T. és el més potent dels sindicats de la UGT, ja que compta amb més de mig milió de cotitzants (sense comptar els refugiats, evacuats, etc.), ens varem veure obligats a intervenir, un cop feta pública la divergència, per tal de cercar una solució que posés fi a la lamentable situació. Les nostres gestions, realitzades simultàniament prop de les dues bandes en discòrdia, tendeixen a trobar una solució de concòrdia, sense postergacions ni humil·lacions. No volem pas accentuar la divisió de la UGT, sinó fer la desaparèixer. Per tant, no podem fer altra cosa que evitar que hi hagi vencedors i vençuts, perquè això accentuaria, en el futur, les oposicions i seria germen permanent de discòrdia i d'ineficàcia.
—Quines gestions heu realitzat fins ara?
—Primer varem reunir les Federacions que no s'havien sumat a la nova Executiva, que són les més nombroses d'aquí. Els varem plantejar el problema tal com es troba actualment i totes es mostraren d'acord amb nosaltres sobre la

necessitat d'evitar la perllongació de la divisió orgànica de la nostra central sindical. Després hem pregat a les dues Executives que ajornessin les reunions dels respectius Comités Nacionals, que tenien convocats, per tal de facilitar la nostra tasca (1).
—Quines disposicions heu trobat en els dos sectors?
—Bones, en general. Tant la veu Executiva, que per a nosaltres és la legítima, com la nova, ens han semblat decidides a cercar i trobar un punt de coincidència. La F.T.T., que no ha posat mai cap obstacle al Govern, que és d'entre totes, la que més democràticament es regeix, perquè hem celebrat des del 19 de juliol trenta Congressos provincials, dos Comités Nacionals i una Conferència Nacional Agrària, està disposada a esgotar tots els mitjans i procediments per arribar a aquesta coincidència. La UGT no pot pas dividir-se. Ni el seu passat no ens permet que això s'esdevingui ni el seu futur no ens autoritza perquè ens ho mirem amb indiferència. Per això hem intervingut i per això estem decidits a continuar les nostres gestions fins que donin bon resultat.

UNA ALTA PERSONALITAT...
Fins aquí el que ens ha dit el diputat Campos Villagrasa. D'aquestes declaracions se'n desprèn que la divisió interna de la UGT no durarà pas molt de temps. Per la nostra banda podem afirmar que pels medis sindicals, i especialment entre els elements que estan allunyats de les activitats sin-

dicals, corre el rumor que probablement no passaran molts dies sense que s'efectuï una nova gestió que podria ésser decisiva i que posaria terme definitivament a l'escissió.
Sembla que una alta personalitat, que per la seva situació i pel seu càrrec no és oblidable en aquesta qüestió, està decidida a convocar una reunió conjunta dels elements que acabilla Largo Caballero i dels que dirigeix González Peña, així com dels sectors socialista i comunista que intervenen en la vida interna de la UGT.
Aquesta alta personalitat, que des del lloc que ocupa veu cada dia els efectes desastrosos de la divisió, tant en les relacions entre els treballadors com en l'ordre de la pro-

ducció, està decidida a trobar la solució.
«Quants dies passaran fins que, públicament, sapiguem el resultat de totes aquestes gestions?»
FELIX
València, novembre 1937

(1) Aquestes manifestacions foren fetes fa uns dies. Posteriorment el Comitè Nacional que segueix les inspiracions de Largo Caballero s'ha reunit i ha acordat celebrar un Congrés Nacional pel desembre. «Quin significat té aquesta reunió i aquests acords? És difícil assegurar res. Esperem poder preguntar-ho aviat a alguna persona afectada a l'ex-President del Consell.

El seu contrincant el felicita

Nova York, 3. — Heus aquí els resultats definitius de les eleccions municipals: En una conjunta de 3.910 districtes, La Guardia té 1.344.000 vots, contra 889.000 vots Mahoney. La Guardia ha estat elegit, doncs, per una majoria de 454.425 vots.
Dewey, republicà, ha estat elegit «district attorney». Mahoney etn considerar segura l'elecció de La Guardia, trameté un telegrama de felicitació. El mateix féu l'adversari de Dewey, Hastings

Exposició de pintura anglesa, a París

Londres, 3. — El rei d'Anglaterra fent excepció a la regla, segons la qual cap objecte de la Galeria reial no pot sortir de la Gran Bretanya, ha decidit que un quadre de la corona sigui tramés a París, per a l'exposició de pintura anglesa que s'obrirà el març de lany vinent.
La reina Maria trametrà també diversos objectes d'art.

HEM PERDUT UN ADMIRAT AMIC

ELIE FAURE

Un altre bon amic de la República espanyola que deixa aquest món. Elie Faure pertanyia a la selecció intel·lectual francesa. I als seus mèrits de pensador, de crític, hi unia un profund sentiment liberal que en aquests darrers temps manifestà figurant decididament en totes les obres de solidaritat amb la democràcia lliure.
Elie Faure era autor de molts llibres profunds i bells: «Els constructors», «Napoleó», «L'esperit de les formes»; d'una història de l'art, molt suggestiva; d'estudis sobre Cézanne, Matisse i altres grans artistes.
L'obra de Faure anava encaminada, especialment, a exaltar els gènis de la Història. En l'esforç de tots ells hi veia la prometença d'una humanitat redimida, d'un viure molt millor, i entre aquests constructors del món nou, el gènere desaparegut hi comptava els homes que a casa nostra defensen la llibertat.
Es de justícia, doncs, que aquests tinguin ara un record per a Elie Faure.

A HOMENATGE AL MALAGUANYAT COL·LEFORNS

La Joventut d'Esquerra Nacionalista Radical «Pàtria Nova» ha rebut la lletra següent:
«Consell municipal de Manresa. Presidència. — La Comissió de Govern municipal, en sessió celebrada el dia 15 del mes que som, va prendre, entre altres, el següent acord:
Agrair la felicitació de la Joventut d'Esquerra Nacionalista «Pàtria Nova», de Barcelona, per haver donat a un carrer d'aquesta ciutat el nom d'Amadeu Col·leforns i de manar-hos que indiquin el dia que pugen venir a Manresa per a l'acte d'homenatge que anuncien.
Us ho comunico per al vostre coneixement i efectes conseqüents.
L'alcalde-president, Corbella
30 d'octubre del 1937»

Del meu bloc de guerra

MEDITACIONS AL COSTAT DEL FOC

Amic lector: Si has llegit la meua crònica anterior, deus estar adonant-te que la nostra Divisió ja no es troba a les glorioses trinxeres de Guadalajara.
Som molts els qui en concentrar-se en aquest camuflat campament varem prendre la determinació de no pensar amb guerres ni lletjor, sinó amb la pau i la vida. Entre els escrits, coses bellíssimes, dels meus dies; no volla escriure que tornéssim a la càrrega... Però, quan hom s'acostuma a tenir contacte amb el sexe públic, di-

TOMBA DE NIPONS

Al nord de la Xina, les forces japoneses d'ocupació no tenen, com a Xang-Hai, l'ajut de l'esquadra, els xinesos s'apunten bons èxits. L'exèrcit del Micado hi deixa, a cada jornada, nombroses baixes. Vegeu, a la foto, tropes xineses atacant un massís on els japonesos s'havien fet forts. I diem "s'havien fet" perquè el massís fou conquerit pels atacants... (K.)

ficilment es pot aventir a la passivitat.
Començarem fent una vida d'eremita: esmorzar al llit, algar-se a les nou del matí i llegir al costat del foc Upton Sinclair, Michael Gold, Henri Barbusse, Blasco Ibáñez... La monotonia de la vida aquí ens va empal·lar, i malgrat la insistència pluja que cau des de fa una setmana seguida, hem llançat els llibres a rodar i hem sortit a aquil·lometrejar.
Quina vida més monòtona! En lloc de jocs, de lectures, de cançons, de danses, de lectures, de lectures, de lectures...
Tan sobtada la patinada brusca d'aquest vehicle a la forta frenada d'un aturisme, tal i en sec el silenci d'aquelles terres...

Alvarez del Vayo, comissari general de Guerra, ho acaba de dir: «...la guerra ha de ser molt dura en el pròxim hivern. El Ejército del frente de Teruel pasará, sin duda, a hacer el dicho frente uno de los más implacables de nuestra lucha contra el fascismo, eliminando el carácter defensivo que hasta ahora tenía. Los mayores sacrificios empezarán ahora y es preciso que en todos hay templo de acero».
I ment que molts de nosaltres fa us d'una plaça pensant en les nostres operacions i en les nostres soldats, assabentats, fentment de la classe de tots que cal enfrontar, de l'envergadura de l'enemic que tenen davant, de l'enemic que tenen davant, de l'enemic que tenen davant, de l'enemic que tenen davant...

Quan recorrem els fronts de Po-blanco i Porcuna, un matí la ràdio ens va revelar una terrible notícia: Bilbao passava a mans del feixisme. Moltes setmanes abans, mentre érem a Barcelona, varem conèixer la nova de Màlaga. Per així al front de Guadalajara recollim una altra fatídica notícia: la de Santander. Ara, en període de descans, ens arriba cruentament l'ocupació fàcil de Gijón i, amb ella, l'enfiteciment de tot el Nord.

Sabem positivament que la reacció nostra ha estat forta. No obstant, ens plau fer-vos un advertiment:
La joventut ja es troba en armes; teniu el servei obligatori; teniu comandament únic... Ah! Però aquest exercit us demana ara que sou soldats els qui us heu de mobilitzar per guanyar la guerra. Menys política, menys discursos, més noblesa i lleialtat!

Els combatents dels fronts del Centre llancen contra l'enemic les boies, les granades i els projectils que a la retaguarda confeccionen les seves mares, les seves germanes, les seves dones i fins i tot les seves promeses...

Camarada lector: «Som nosaltres precisament els qui hem de donar la instrucció d'última de compliment del deure».
J. LORENZO-MILAN
Guadalajara, 30-10-37.

Dos que parlen de teatre català

Ahir, a un cafè del Paral·lel, en una penya teatral, caçarem al vol el diàleg següent:
—Bones notícies pel teatre català —dels l'un.
—Vols dir? —respongué l'altre que, pel que es veu, era un escèptic.
—Al Poliorama s'hi continuarà fent comèdia en la nostra llengua.
—Així és, —pagaia excellent Flaura—. Enric Borràs, Maria Vila, Plus.
—Finalment, doncs, la Generalitat s'ha fet càrrec del teatre de la Rambla?
—No. Es el mateix «Comité Económico del Teatro», el que el farà funcionar. La Generalitat, però, sembla que hi tindrà una «petita» intervenció: la de pagar el déficit —si déficit hi ha— al final de la temporada.
—Però, quin déficit pots que hi hagi si el «Comité» no paga lloguer del local, només dona quinze pessetes diàries als actors, no té pressupost de propaganda, queda a deure als autors...?
—Sí, a primera vista és difícil d'entendre; però aquests han estat els tractes acordats amb la Conselleria de Cultura de la Generalitat. Allí hi ha tècnics del teatre, gent que és de exposar que hi entén més que nosaltres dos.
—I els elements que actualment treballen al Poliorama i que no figuren en la nova companyia, on faran cap?
—En Clapera i la Casals estan destinats a l'Espanyol, al davant d'una companyia de sainet. Però...
—Però, què?
—La senyora Casals protesta, car es creu rebalçada en passar d'un teatre de la Rambla a un del Paral·lel.
—Així estem, encara? No havien fet la revolució...?
—No pas en el tarannà dels còmics. El podria contar cada cosa...
—Digues, digues.
—Pssss... Ens escolten. Un altre dia.

CATALUNYA PER LA INDEPENDENCIA D'ESpanya L'EDUCACIO PRE-MILITAR

Del poble en armes, que en els primers dies del moviment fasciò derrota els militars sublevats a Barcelona i deixava el territori de Catalunya, poc després, net de facciosos, en una empremta magnífica, es posà a articular, al Front d'Aragó, unes milícies que superaran els instruments bèl·lics deserts per la traïció dels generals sense honor. Amb aquestes milícies, més plenes d'entusiasme i de fe de valor i d'esperit de sacrifici que de substància militar, es mantingué mesos i mesos d'una manera tècnica de la ciència militar no engegada a explotar-se perquè en els llibres professionals de l'art militar no es comptava amb el factor importantíssim que representa la decisió d'un poble disposat a jugar-se l'existència, per un ideal. Però es perllonga la guerra i es complica amb la intervenció desordenada dels pobles totalitaris a favor dels rebels i als seus, sobre la marxa, sense descans, calgué disposar els instruments de guerra que eren necessaris per tal de fer front a l'enemic. Fou precis articular un exèrcit amb tots els atributs de perfecció. Aquest esforç gegantí de crear un exèrcit en un país exultat en les seves entranyes per una guerra i per un moviment revolucionari a la vegada, no té precedents en la història i a la seva realització assenyalava fins a on pot arribar i arriba, l'enorme voluntat del nostre poble.

L'exèrcit de la República és una realitat. Catalunya pot vanagloriar-se d'haver contribuït a la seva formació en la mesura formidable que domina la importància de la Regió autònoma. Els soldats catalans enquadrats en l'exèrcit republicà estan escampats pels diversos fronts i llur entusiasme i llur valor no admeten superació.

Però, per al país, que és el compliment d'un deure, no bastava, Catalunya ha fet més. S'ha preocupat d'anar preparant entre la joventut nous quadres de lluitadors que han d'ésser la reserva per a un futur que les circumstàncies s'encarregaran de dir a la proper o lluny. Accedint a la crida del ministre de Defensa Nacional, ha disposat l'educació pre-militar a tota la Regió. El dia 20 d'octubre s'obriren deu centres d'educació establerts a Barce-

lona, i el dia 26 els seixanta distribuïts a les comarques catalanes, i s'féu una crida als minyons de divuit a dinou anys que volguessin ésser els primers a aconseguir el Decret sobre instrucció obligatòria. Pel que respecta a Barcelona, en el primer dia s'allistaren 1.973 minyons; en el segon es doblà la xifra, i s'arribà als 3.897, i a hores d'ara passen de 10.000 els inscrits. A les comarques s'observa el mateix entusiasme republicà entre la joventut. Funcionen ja els seixanta centres d'educació, amb una proporció d'inscrits igual a la de Barcelona, i són molts els pobles on de cent minyons compresos en les edats esmentades, s'allistaren de noranta-tres a noranta-vuit voluntaris.

Si el resultat pel que respecta a l'impetu numèric no pot ésser més satisfactori, quant a les conseqüències positives de l'experiència, és altament esperançador.
En pocs dies ha pogut donar-se per acabada la instrucció en allò que es refereix a la formació de batallons, companyies i seccions en ordre tancat, exercici als quals es dedica una hora diària. La segona hora de la instrucció es dedica a practiques gimnásticas, és a dir, a l'educació física elemental, a la cura dels monitors esportius. Començaren els cursos determinats, tals com conferències elementals sobre teoria militar, a càrrec de tècnics i a moral antifeixista, a l'ideal que anima la nostra causa i a la significació de la lluita que sostenim contra el feixisme.

I ha acabat el curs per als aspirants a monitors d'esports, els quals s'han entrenat activament en tots aquells exercicis gimnàstics que poden tenir aplicació a l'educació militar. S'ha atès, doncs, a la instrucció militar, a la gimnàstica i a la formació moral i intel·lectual, que són la base de l'educació militar segons s'ha establert pels organismes superiors.
El Comitè d'Educació Militar a Catalunya ha aconseguit d'una manera satisfactoria el seu leure i ha articulat les reserves de l'exèrcit popular, per si són precisos en el futur, per a la lluita de la República contra els seus enemics.